

Arrest

nr. 83 960 van 29 juni 2012
in de zaak RvV x / II

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x en x, die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris van 17 januari 2012 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 januari 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 maart 2012 met referthenummer x.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat B. DHONDT *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, komen op 22 april 2010 België binnen en dienen een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 29 maart 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten opzichte van verzoekers.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 1 juli 2011 nr. 64 343 worden aan verzoekers eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 26 juli 2011 dienen verzoekers een tweede asielaanvraag in.

Op 4 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Op 7 december 2011 dienen verzoekers een derde asielaanvraag in.

Op 17 januari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen tot weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag. Dit zijn de bestreden beslissingen:

Ten opzichte van verzoeker:

"(...)

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten M. P.

geboren te K. , op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Sri Lanka

die een asielaanvraag heeft ingediend op 07/12/2011 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 22 april 2010 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 20 mei 2010 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 29 maart 2011 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 1 juli 2011 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 26 juli 2011 een tweede asielaanvraag indiende en er voor hem een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 augustus 2011. Overwegende dat de betrokkene op 7 december 2011 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een dvd van zijn huwelijk in Sri Lanka, foto's van hemzelf in Sri Lanka, een gevangeniskaart van een neef dd. 2010, een rode kruiskaart van zijn neef, een identiteitskaart van een persoon die niet de betrokkene is, een identiteitskaart van hem en zijn vrouw en een eigendomsakte dd. 12/06/2006 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op de reden die hij gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag alle redenen naar voren heeft kunnen brengen waarom hij zijn land van herkomst verlaten zou hebben.

Overwegende dat de betrokkene een brief van zijn advocaat naar voren brengt waarin deze ingaat op een cd, foto's en deze ingaat op zaken die de betrokkene niet zou hebben gedurfd te vertellen waarbij opgemerkt moet worden dat hierboven reeds op deze elementen werd ingegaan. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat hij nog steeds gezocht wordt in Sri Lanka waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit kennelijk vernam van familie, dat informatie van familie geen door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt, dat het loutere en gemakkelijke beweringen zijn van de betrokkene, dat ze terugslaan op de reden die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, dat over deze motieven reeds geoordeeld werd door de Belgische autoriteiten. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.

(...)."

Ten opzichte van verzoekster:

“(...)

WEIGERING TOT IN OVERWEGINGNAME VAN EEN ASIELAANVRAAG

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten P. S.

geboren te N. , op(in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Sri Lanka

die een asielaanvraag heeft ingediend op 07/12/2011 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 22 april 2010 een eerste asielaanvraag indiende en haar dossier op 20 mei 2010 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 29 maart 2011 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 1 juli 2011 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 26 juli 2011 een tweede asielaanvraag indiende en er voor haar een beslissing tot weigering van inoverwegingname werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 augustus 2011. Overwegende dat de betrokkene op 7 december 2011 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een dvd van haar huwelijk in Sri Lanka, foto's van haar man in Sri Lanka, een gevangenskaart van een neef van haar man dd. 2010, een rode kruiskaart van een neef van haar man, een identiteitskaart van een persoon die niet de betrokkene is, een identiteitskaart van haar en haar man en een eigendomsakte dd. 12/06/2006 naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op de reden die zij gehad zou hebben om haar land van herkomst te verlaten waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag alle redenen naar voren heeft kunnen brengen waarom zij haar land van herkomst verlaten zou hebben. Overwegende dat de betrokkene een brief van haar advocaat naar voren brengt waarin deze ingaat op een cd, foto's en deze ingaat op zaken die de betrokkene niet zou hebben gedurfd te vertellen waarbij opgemerkt moet worden dat hierboven reeds op deze elementen werd ingegaan. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat haar man nog steeds gezocht wordt in Sri Lanka waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit kennelijk vernam van familie, dat informatie van familie geen door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt, dat het loutere en gemakkelijke beweringen zijn van de betrokkene, dat ze terugslaan op de reden die de betrokkene gehad zou hebben om haar land van herkomst te verlaten, dat over deze motieven reeds geoordeeld werd door de Belgische autoriteiten. Overwegende dat de betrokkene verklaart dat ze zelf niet terug kan keren omdat de overheid misschien wel zaken zou ontdekken over haar en haar leven in gevaar is waarbij opgemerkt moet worden dat dit nogal wat giswerk is van de kant van de betrokkene, dat het vage, loutere en gemakkelijke verklaringen zijn van de betrokkene. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.

(...).”

2. Over de ontvankelijkheid

Er dient op gewezen te worden dat de Raad in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter. Dit artikel bepaalt het volgende:

“De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.”

Hij is derhalve niet bevoegd om de beslissing te vernietigen “zodat het dossier ontvankelijk wordt verklaard”. Bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen zijn de asielaanvragen van

verzoekers opnieuw hangende en kan de gemachtigde beslissen om een nieuwe beslissing te nemen of om de aanvraag door te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De Raad kan niet statueren dat de asielaanvragen ontvankelijk dienen te worden verklaard. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep, in de mate waarin het dit verzoek tot voorwerp heeft, niet ontvankelijk is.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren een enig middel aan dat luidt als volgt:

*“Eerste middel: schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel
Dienst vreemdelingenzaken meent dat de asielaanvraag van verzoekers d.d. 07.12.2012 niet in overweging kan genomen worden.*

De redenen zijn de volgende:

(...)

Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de asielaanvraag van verzoekers onterecht niet in overweging werd genomen en dit omwille van volgende redenen.

Immers verzoekers hebben inderdaad een eerste maal asiel gevraagd in 2010.

Dat zij na hun eerste afwijzing van hun asiel contacten legden met Sri Lanka om te zien wat er eventueel zou gebeuren indien zij nu moesten terugkeren naar Sri Lanka.

Dat bleek, uit wat hun familie en de verschillende autoriteiten uit Sri Lanka lieten weten, dat het uiterst gevaarlijk zou zijn indien zij zouden terugkeren.

Dat verzoekers dan ook geen andere keuze hadden dan een tweede asielaanvraag in te dienen! Deze werd niet in overweging genomen daar er niet voldoende bewijsstukken waren.

Zij hebben dan ook nieuwe stukken opgevraagd uit Sri Lanka. Deze werd door familie overgemaakt. Dat uit de nieuwe stukken blijkt dat verzoekers thans nog steeds niet terug kunnen naar hun land van herkomst.

DVZ motiveert dat deze documenten ook konden voorgelegd worden tijdens de eerste asielaanvraag. Hoe hadden zij dit kunnen doen indien het nadien is opgevraagd? Zij hebben het naar aanleiding van de negatieve beslissing opgevraagd aan familieleden. Dat deze werd overgemaakt en aan de hand van deze nieuwe stukken die betrekking hebben op hun problemen hebben zij een nieuwe asielaanvraag ingediend.

In de beslissing word wel vermeld dat verzoeker een begeleidende brief van zijn advocaat voorlegt. Deze brief werd aangetekend en per fax aan het CGVS bezorgd.

Echter, met de tekst die de advocaat van verzoeker heeft geschreven, werd er eveneens geen rekening gehouden.

Het volgende werd in de brief vermeld:

‘Hij heeft onder meer een CD waaruit blijkt dat de tweede man van LTTE zijn huwelijk heeft voltrokken en hierbij is ook te zien dat hij met zijn LTTE naam wordt aangesproken, uiteraard kan u dit met een tolk checken of dit klopt.

Ik stuur u in bijlage de CD, Het betreft S, coördinator of the LTTE registration Office.

Bij foto’s die hij in origineel kan voorleggen blijkt dat hij ook met deze man op de foto’s staat en tevens blijkt uit andere foto’s dat deze man ondertussen is opgepakt en vermoedelijk omgebracht.

Hij staat ook op de foto met twaalf anderen die allen zijn opgepakt en in het PUSA camp zijn opgesloten, hij kent al hun LTTE namen.

Clïënt wil graag de mogelijkheid hebben om u alles toe te lichten.

Hij heeft inderdaad een grote fout gemaakt door dit niet van bij de aanvang te zeggen doch hij is werkelijk ontzettend bang om terug te keren en is er echt van overtuigd dat hij onmiddellijk zal opgepakt worden en weet niet wat de verdere gevolgen zullen zijn.’

Aan de hand van deze stukken bewijst hij dat hij werkelijk lid is geweest van LTTE.

Dat hij foto’s in origineel voorlegt en alles in detail kan vertellen.

Dat dit alles aantoon dat zijn leven werkelijk in gevaar is en er een gegronde vrees is voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie.

Immers aan de hand van de nieuwe elementen toont hij aan dat zijn leiders en andere LTTE- ers zijn vermoord en hij de volgende zou zijn!

De bestreden beslissing motiveert dat de verklaringen dat ze gezocht worden beweringen zijn van familieleden en dit kan een verklaring van de overheid niet vervangen!

Wat moet hij doen? Aan de overheid een verklaring vragen dat hij gezocht wordt? De zelfde overheid die hem zoekt? Dezelfde overheid die hem zal arresteren en vermoorden? Dit is toch onmogelijk?!!

Bovendien zijn de stukken, nieuwe elementen, niet eens onderzocht!! Indien men dit had gedaan zou men gemerkt hebben dat hij op de foto staat met de LTTE leider.

Indien men de DVD van zijn huwelijk zou bekeken hebben zou men gezien hebben dat het huwelijk werd voltrokken door de LTTE leider!!

Dit alles dient onderzocht te worden! Eindelijk kan hij bewijzen wie hij is en waarom hij uit zijn land is gevlucht maar wordt hem niet de kans gegeven!

Dat de beslissing van dienst vreemdelingenzaken aldus een gebrek vertoont door hier geen rekening mee te houden.

Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht en de materiële motiveringsplicht.

De bestreden beslissing schendt aldus de motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 en bovendien ook het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de beslissing van DVZ dan ook onterecht genomen werd en hij de materiële en formele motiveringsplicht flagrant schendt.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Tevens dient, naar luid van hetzelfde artikel de motivering 'afdoende' te zijn.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

Dat DVZ op dit vlak dan ook zwaar in gebreke gebleven is.

Dat verzoekers helemaal niet inzien op welke basis men hun argumenten weerlegt en motiveert.

Dat verzoekers dan ook menen dat hun aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld."

3.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat bij lezing van verzoekers' verzoekschrift blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren maar dat zij er ook in slagen de motieven vevat in de *in casu* bestreden beslissingen weer te geven en daarbij blijken te hebben kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissingen. Op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek.

De verwerende partij laat tevens gelden dat het tegelijk aanvoeren van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het verzoekers onmogelijk zou maken uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. Wanneer verzoekers in staat zouden zijn een schending van de materiële motiveringsplicht aan te voeren, betekent dit dat zij van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen hebben ondervonden. De verwerende partij repliceert dan ook slechts in zoverre verzoekers de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

In antwoord op verzoekers' concrete kritiek laat de verwerende partij gelden dat uit de motieven van de bestreden beslissingen en uit de stukken van het administratief dossier afdoende blijkt dat de gemachtigde geheel terecht heeft beslist om de derde asielaanvragen van verzoekers niet in overweging te nemen. Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet voorziet uitdrukkelijk dat een tweede of volgende asielaanvraag moet steunen op nieuwe elementen die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. De verwerende partij meent dat verzoekers geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet hebben aangebracht.

Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt dat de gemachtigde zorgvuldig en grondig te werk is gegaan. Uit de motieven van de bestreden beslissingen blijkt volgens de verwerende partij heel duidelijk dat er wordt ingegaan op alle stukken die verzoekers bij hun derde asielaanvraag aanbrachten en dat van al deze stukken afdoende wordt toegelicht waarom deze niet in aanmerking kunnen komen als nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Er dient immers voldaan te zijn aan de voorwaarden van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, zodat verzoekers nieuwe gegevens dienen aan te brengen dat er, wat hen betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, waarbij deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

De verwerende partij meent dat slechts kan worden vastgesteld dat de vage en ongestaafde beschouwingen van verzoekers niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de bestreden beslissingen, omdat verzoekers op geen enkele manier aantonen dat is voldaan aan voormelde voorwaarden van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De verwerende partij meent dat de gemachtigde geheel terecht

heeft vastgesteld dat verzoekers zich bij hun derde asielaanvraag opnieuw beroepen op hetzelfde asielaanvraag als bij de eerste asielaanvraag. Verzoekers maken niet aannemelijk om welke reden het voor hen onmogelijk zou geweest zijn de 'nieuwe' stukken niet bij een eerdere asielaanvraag naar voor te brengen. Dienaangaande kan worden verwezen naar de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2011, waarin werd geoordeeld dat verzoeker op geen enkele manier kon overtuigen dat hij een LTTE-profiel heeft. De bewering dat verzoekers in Sri Lanka zouden worden gezocht, werden niet geloofwaardig geacht. Het loutere feit dat verzoekers beweren van familie te hebben vernomen dat zij nog steeds worden gezocht in Sri Lanka, is niet van aard om afbreuk te doen aan de bestreden beslissingen. De verwerende partij merkt op dat het loutere feit dat verzoekers voorhouden dat de nieuwe stukken nog niet eerder konden worden voorgelegd omdat ze pas werden opgevraagd naar aanleiding van de negatieve beslissing in de eerdere asielaanvraag, kan geen afbreuk doen aan de deugdelijkheid van de bestreden beslissingen.

In zoverre verzoeker een feitelijke herbeoordeling beogen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, merkt de verwerende partij op dat de Raad daarvoor niet bevoegd is.

3.3.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissingen moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissingen zijn genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Tevens bevatten de beslissingen een motivering in feite, met name dat verzoekers geen nieuwe gegevens aan voren brengen dat er, wat hen betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

3.3.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvragen is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht dient artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tevens in aanmerking te worden genomen, op basis waarvan de bestreden beslissingen werden genomen.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Uit de hierboven weergegeven bewoordingen van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet kan worden afgeleid dat de gegevens die in het raam van een meervoudige asielaanvraag worden voorgelegd:

- nieuw moeten zijn, *i.e.* niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, *i.e.* ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet;
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

In het middel voeren verzoekers aan dat de stukken die zij hebben voorgelegd pas na hun eerste asielaanvraag hebben opgevraagd, zodat zij ze niet eerder konden voorleggen, dat geen rekening werd gehouden met de inhoud van de brief van hun raadsman, die ook werd ingediend naar aanleiding van de derde asielaanvraag, dat verzoekers aan de hand van de stukken bewijzen dat verzoeker werkelijk lid is van de LTTE, dat verzoekers aantonen dat de leiders en andere LTTE-ers zijn vermoord en dat verzoeker de volgende zou zijn, dat verzoekers toch moeilijk aan de overheid een schriftelijk bewijs kunnen vragen dat verzoeker door diezelfde overheid gezocht wordt, dat uit de stukken blijkt dat verzoeker op de foto staat met een LTTE-leider en dat hun huwelijk werd voltrokken door de LTTE-leider. Verzoeker meent dat hij door de nieuwe stukken eindelijk kan bewijzen wie hij is en waarom hij uit zijn land is gevlucht.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker ter gelegenheid van zijn derde asielaanvraag op 7 december 2011 volgende documenten heeft voorgelegd:

- een brief van zijn advocaat met uitleg over de stukken
- foto's van verzoeker in LTTE-uniform
- een dvd van de trouwplechtigheid
- een fax van de gevangenskaart en rode kruiskaart van een neef die samen met verzoeker bij de LTTE zat.

In het bijbehorende interview heeft verzoeker de aangebrachte stukken nader toegelicht en het volgende verklaard:

"Ik leg een DVD voor van mijn trouwplechtigheid, die voltrokken werd door de LTTE, er zijn 12 LTTE leden op te zien, die nu allemaal in de gevangenis beland zijn. De neef van mijn vrouw, die samen met mij bij de LTTE zat, is momenteel in de gevangenis/ Mijn tante bezoekt hem regelmatig en kon me enkele bewijsstukken doorfaxen/ fax van gevangenskaarten en rode kruiskaart voor gevangenen. Ik wordt nog steeds gezocht in Jaffna omdat ik LTTE lid was. Ik was lid van de fightinggroup van Vavuniya, tot 12/1997. Nadien was ik verantwoordelijk voor de verdeling van voedsel en goederen van de LTTE, van 1997 tot 2008. De autoriteiten gaan nu nog regelmatig naar het huis van mijn vader om te

vragen waar ik ben. Het probleem in Sri Lanka is opgelost, het conflict is voorbij, maar voor mij persoonlijk is er nog steeds gevaar om terug te keren.

Omdat er gronden op mijn naam staan, is het leger in de regio M., P. op zoek naar mij. Ze vragen aan mijn tante waar ik ben, omdat ze ontdekten dat ik eigenaar ben van gronden in voormalig LTTE gebied, in het grondregister staan de gronden immers op mijn naam. Ik leg een kopie voor van de eigendomsakte van de gronden."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster ter gelegenheid van haar derde asielaanvraag op 7 december 2011 geen documenten heeft voorgelegd maar zich aansluit bij de verklaringen van haar man en in het interview het volgende heeft verklaard:

"Door onderzoek van het leger van de landoccupatie in voormalig LTTE gebied hebben ze ontdekt dat mijn man lid was van de LTTE, dit zorgt voor bijkomende problemen, hij wordt nu niet alleen in Jaffna gezocht door de autoriteiten, maar ook in M. Mijn man legde de eigendomsakte van ons land voor ter bewijs.

Het door LTTE gecontroleerde hospitaal waar ik werkte is nu in handen van de overheid. Omdat alle administratieve documenten nu onderzocht worden zullen ze ook over mezelf dingen ontdekken, aangezien ik in het ziekenhuis werkte ten tijde van de LTTE. De meeste mensen die in het hospitaal werkten samen met mij, zijn nu in de gevangenis. Ik zou gearresteerd worden als ik terug zou gaan, mijn leven is ook in gevaar. Ik sluit mij aan bij de verklaringen van mijn man."

In de bestreden beslissingen wordt hierop geantwoord zoals weergegeven in punt 1. van dit arrest.

In tegenstelling tot wat verzoekers menen omvat het begrip "nieuw gegeven" niet dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Het begrip 'nieuwe gegevens' heeft immers niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "*ernstige aanwijzingen*" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "*ernstige aanwijzing*" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven.

De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds in de vreemdelingenwet ingevoegde artikel 50, derde en vierde lid, met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overweging B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld.

De documenten die verzoekers voorleggen naar aanleiding van hun derde asielaanvraag kunnen nieuw zijn in de zin dat ze voor het eerst worden voorgelegd doch in de bestreden beslissing ten opzichte van verzoeker wordt duidelijk aangegeven dat deze documenten reeds naar voor konden worden gebracht tijdens de behandeling van de eerste asielaanvraag, dat informatie afkomstig van familie geen door de autoriteiten opgestelde verklaring vervangt en dat de stukken en informatie terug slaan op de reden die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten en dat over deze motieven reeds werd geoordeeld door de Belgische autoriteiten. Dit wordt ook gesteld in de beslissing genomen ten opzichte van verzoekster, en bij haar wordt eraan toegevoegd dat haar vrees dat er in het ziekenhuis informatie over haar naar boven zou kunnen komen, giswerk betreft van verzoekster en dat het vage, loutere en gemakkelijke verklaringen zijn.

Aan de hand van eerdere beslissingen kan onderzocht worden of de nieuwe elementen blijk kunnen geven van aanwijzingen van gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade (RvS (cass) 3 november 2009, nr. 4987). Door de relevantie van het voorgelegde stuk te onderzoeken, maakt de verwerende partij zich geenszins schuldig aan machtsoverschrijding.

In casu blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geoordeeld dat het LTTE-profiel van verzoekers te laag is om daadwerkelijk gevaar te lopen, dat LTTE-leden enkel asiel kunnen krijgen bij een zeer specifiek profiel en dat verzoekers bevestigden dat zij te maken hadden met de LTTE zonder daarbij een hoog profiel te hebben. Tevens merkt de commissaris-generaal op dat in die logica elke Tamil die ooit in een gebied gewoond heeft dat onder controle was van de LTTE, een zwaarwegend LTTE-profiel zou hebben en dat dit niet kan:

“Personen die verdacht worden van banden met de LTTE worden in ‘High Security Camps’ vastgehouden. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot één van de door het UNHCR opgesomde risico profielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met de LTTE, zoals u in uw geval probeerde aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk doormiddel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de asielzoeker daadwerkelijk banden heeft met LTTE of daadwerkelijk verdacht wordt van banden met de LTTE en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. U weet het Commissariaat Generaal (CGVS) niet te overtuigen van het belang van uw banden met de LTTE. U kan op geen enkel moment hard maken dat u belangrijke banden had met de LTTE. Volgens uw relaas werkte u bij de bestuurlijke afdeling van de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Wanneer u gevraagd wordt wat u exact gedaan hebt voor de LTTE antwoordt u dat u voedsel distribueerde onder de coöperaties in LTTE-gebied (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U verklaart dat dit voedsel bestemd was voor de burgerbevolking (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Uw vrouw had ook geen sterk LTTE-profiel. Zij verklaart dat ze voor een hospitaal in LTTE-gebied werkte. Het hospitaal waarin ze werkte richtte zich ook naar de burgerbevolking (O.V. 6.616.481). Het feit dat jullie beide, direct of indirect, betaald werden door de LTTE resulteert niet in een zwaarwegend LTTE-profiel. U verklaart zelf dat in die tijd bijna iedereen werkte voor de LTTE omdat het gebied onder controle was van de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). In die logica zou elke Tamil, die ooit in een gebied gewoond heeft dat onder controle was van de LTTE, een zwaarwegend LTTE-profiel hebben. Dit is niet het geval. De UNHCR guidelines stellen duidelijk dat het profiel Tamil uit het noorden of uit het oosten niet meer voldoende is om aanspraak te kunnen maken op internationale bescherming. Asielzoekers die terugkeren naar Sri Lanka ondervinden geen problemen. Er moet al sprake zijn van een robuust LTTE-profiel alvorens men wordt opgepakt (zie bijlage terugkeer asielzoekers).”

Inzake verzoekster geldt een gelijkaardige motivering en in beide beslissingen wordt er nog ingegaan op het feit waarom verzoekers het Commissariaat-generaal niet konden overtuigen van hun LTTE-profiel of van het feit dat ze omwille van dit profiel zouden gezocht worden.

In hun derde asielaanvraag leggen verzoekers stukken voor en pogen zij aan te tonen dat ze wél een hoog LTTE-profiel hebben. De feiten en stukken die verzoekers aanhalen in het kader van hun derde asielaanvraag, hebben dus nog steeds betrekking op wat zij reeds hadden aangehaald in hun eerste asielaanvraag. De stukken en feiten hebben dus geen betrekking op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin verzoekers ze hadden kunnen aanbrengen, zodat in de bestreden beslissingen terecht wordt overwogen dat verzoekers geen nieuwe gegevens naar voor brengen.

De omstandigheid dat verzoekers pas na hun eerste asielaanvraag bepaalde stukken aan hun familie hebben opgevraagd en ontvangen, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekers deze stukken reeds vroeger hadden kunnen opvragen ter staving van hun relaas en naar voor hadden kunnen brengen tijdens hun eerste asielaanvraag, zoals in de bestreden beslissingen wordt overwogen.

De omstandigheid dat verzoekers' derde asielaanvraag niet in overweging werd genomen, brengt niet mee dat geen rekening werd gehouden met de brief van verzoekers' raadvrouw. In deze brief worden de stukken vermeld die worden voorgelegd, wordt er uitleg bij gegeven en wordt vermeld dat verzoeker een hoog LTTE-profiel heeft. In de bestreden beslissingen wordt melding gemaakt van deze brief en de inhoud ervan, zodat verzoekers niet kunnen voorhouden dat geen rekening werd gehouden met de tekst van de brief die de advocaat van verzoekers heeft geschreven.

Over de verklaringen van verzoekers dat ze nog steeds gezocht worden, wordt gesteld dat dit informatie van familie is en dat deze bewering terug slaat op de reden die ze hadden om te vluchten en dat dit reeds werd beoordeeld door de bevoegde instanties. Het is niet kennelijk onredelijk om te oordelen dat informatie die verstrekt wordt door familieleden, *in casu* dat verzoekers worden gezocht in Sri Lanka, niet dezelfde waarde heeft als officiële informatie. Inzake de vluchtreden van verzoekers die reeds werd beoordeeld door de Belgische instanties, wordt herhaald dat verzoekers geen feiten of situaties aanbrengen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin verzoekers ze hadden kunnen aanbrengen.

Dat deze vluchtreden reeds werd beoordeeld door de Belgische autoriteiten, heeft ook betrekking op de omstandigheid dat verzoeker in LTTE-uniform te zien is op foto's en dat de huwelijksplechtigheid werd voltrokken en bijgewoond door personen van de LTTE. Dit is te kaderen in wat in de beslissingen van de commissaris-generaal werd gesteld: *"U verklaart zelf dat in die tijd bijna iedereen werkte voor de LTTE omdat het gebied onder controle was van de LTTE (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). In die logica zou elke Tamil, die ooit in een gebied gewoond heeft dat onder controle was van de LTTE, een zwaarwegend LTTE-profiel hebben. Dit is niet het geval."*

Verzoekers slagen er niet in aan te tonen dat de motieven van de bestreden beslissingen kennelijk onredelijk zijn of steunen op een foutieve feitenvinding. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Gelet op het hierboven gestelde, slagen verzoekers er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

3.3.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat *in casu* niet het geval is. Gelet op voorgaande analyse blijkt dat verzoekers met hun betoog op generlei wijze een schending van het redelijkheidsbeginsel aannemelijk maken.

Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. DE SMET,

dhr. M. DENYS,

De griffier,

M. DENYS

wnd. voorzitter,

griffier.

De voorzitter,

A. DE SMET